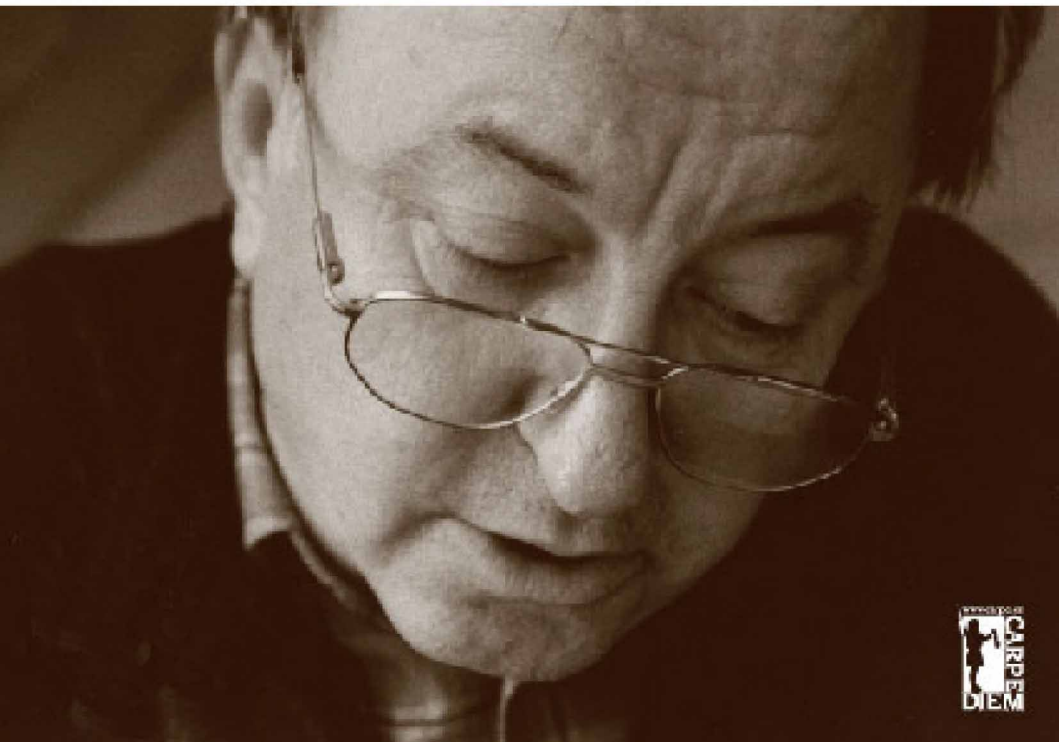
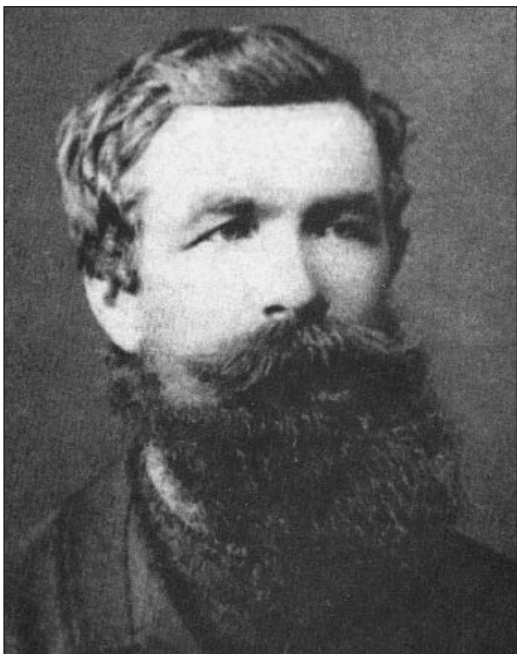

JAKUB HRON METÁNOVSKÝ

BA ZA MAR

J. Hon

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla, a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout z portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umístování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takového sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obházet technické zabezpečení elektronické knihy.

Editor © Michal Huvar, 2011

Photography © Michal Huvar, David Kočí, 2011

© Carpe diem, 2011

www.carpe.cz

Made in Moravia, Czech Republic, EU

ISBN 978-80-87195-63-5

Obsah

1. Z čujby a myselby profesora Jakuba Hrona Metánovského,
průkopníka multimedialismu
2. Ba za mar
3. S Jiřím Lábusem o „podivínech“ a literatuře
4. Příběh dvou dobrodružství
5. Recenze a ohlasy
6. Aktéři knihy
7. Seznam nahrávek

Waldschaden.

Pölküm kela, jast orka, jäs,
Nippokä, öira, nahan ajä;
Kde mio-nj, orä kroukäl,
Jäme oko baysirä toukäl;
Lätkäs

manstivens ^{o. loun}
Läme jirgän ~~tihtä~~ l. l. l.

Ustämä sa pöörä amun, orloun; Auppen
Hladet, bi. Du, sa pöörämi o. kälät pöörä
Ne set. htkäm. horkäm, chledäm, pöörä
U. d. u. chm. kmitat, j. l. o. et, k. o. j. et,
Kälät at a. j. o. et, d. l. i. k. j. p. d. j. et

1. Z čujby a myselby profesora Jakuba Hrona Metánovského, průkopníka multimedialismu

Jsou osobnosti, které dosáhnou svého věhlasu, a osobnosti zůstávající ve stínu, do něhož zabloudí jen ti, kteří vědí, co hledat. Z těch druhých by se slušelo jmenovat profesora Jakuba Hrona Metánovského.

Narodil se 4. června 1840 na českomoravské krabatíně ve vsi Metánov. Jeho neúnavný duch zasáhl během života snad do všech odvětví lidské činnosti. Tehdejší doba však jeho inovace nedokázala ocenit. Ale i doba dnešní zůstává Jakubu Hronovi mnoho dlužna. Například básnictví. Báseň *...šel průvod mariánský skrze Soběslav ku Zvěroticům / panny ňadra jak dvě krychle, ruce jako válce...* by ho mohla směle řadit k předchůdcům kubismu. Co však říci k veršům *...Čipčíríz ríz / čtyři vyříz / čipčičíríři čírříz / čtyři řízy si vyříz / čipčíríři řízi čírřiz...*

Hron však nebyl provokátérem ani duchem odbojným. Naopak. Jeho práce byla prodchnuta oddaností panovníkovi, církevním, státním a školským autoritám a národu. Odtud i řada básní oslavující práci (*Vidiš milej jazúne / jak je zvíře rozúmné / lopotí, dře se jak drak / pracuj tedy také tak...*) či hnutí sokolské (*...jsem bratr Sokola / přemetám do kola / mám tělo k přemetu / a ducha ku vzletu...*) nebo tepající nepravosti: *...jak jsi jednou choroben / tak jsi navždy choroben / jak jsi jednou rozumen / dobrým chrupem ozuben / jak tvým druhem kořala / sprostota tě pojala...*

Jeho nemalým zájmem je též Libomudravna (filosofie) a obzvláště logika, pro kterou razí název Myslavna, v užším smyslu Větavna. Po návštěvě Francie uveřejňu-

je studii o svobodomyšlnosti Francouzů, podle nader pařížských soch. Hron se však neomezuje jen na literární projev. Cítí se především přírodníkem. Odtud jeho zájem o fyziku, kosmologii a techniku. Jeho praktický duch jej vede k sestavení mnoha vynálezů. V metánovské hospodě vyvinul systém kladek, kterými vytahoval svou postel ke stropu, aby dokázal, že teplo stoupá vzhůru.

V roce 1895 na Národopisné výstavě v Praze vystavuje svoje modely ruťátů – geometrických útvarů jakožto hranatin omezených rutami. Ruťáky zavěšeny na provázcích se zde vznášely nad lazutem (přístroj k stoupaní do výšek) a buňáty. Buňát nekotitelný jest kalamář se samořiditelnou námočkou čili vnorem. Je ironií osudu, že právě v jednom z těchto buňátů namáčel své pero Karel Čapek, když popisoval Hrona jako životního diletanty a veškerou jeho činnost jako marnost. Hron však podobnými útoky neztrácel čas. Ve Francii sháněl peníze na jím navrženou ornikoptéru a v Hradci Králové vypouštěl do vzduchu balon ve tvaru slona.

Ačkoli by se o Janu Hronovi dalo říci, že byl klasickým pilířem společnosti, dostává se často s touto společností do konfliktu. Už jen svým zjevem, když například opatřil svoje boty mohutnými podešvemi, jejichž velikost matematicky odvodil z průměrné výšky bláta na českých silnicích. Důstojně je doplňovala pokrývka hlavy (pohlavní pokrytec) – hronoid. Hronoid byl klobouk snižující atmosférický tlak na mozek pomocí důmyslného systému ventilů. Důsledně oslovování četníků – vážený pane obecní souchňapáku – mu také vyneslo nemálo potíží.

Od roku 1871 působil Hron jako profesor na gymnáziu v Hradci Králové. Zde vyučoval měravnu (geometrii), silozpyt (fyziku) a hvězdopravu (astronomii). Svěrázný přístup k těmto předmětům ho vedl k tvorbě rozmanitých novotvarů. Například – tenýr, žehýr, háma, vrobava, něcát, vidinát, nedroba, bezdílát, teplák, vrutna a podobně. Rozbor každého z nich by si vyžádal samostatný článek. Zatímco žáci oceňovali dramatičnost a svěráznost

hodin, ředitel školy Steinmann byl jiného názoru. Když pak Hron oslovil školního inspektora Pane vrchní zemský pozorovák, bylo předčasné penzionování na obzoru a profesor Jakub Hron Metánovský se stává ve svých padesáti sedmi letech výslužníkem.

To však nemohlo takovou osobnost zkrušit. Dává se zapsat na medicínu, kterou bere tak vážně, že dokonce po celých pět let upustil od spisování. I v medicíně se však Hron snažil prosadit svoje vynálezy. Svě kolegy například ohromil pitevním dmuchadlem. Za neustálého dmuchání obcházel mrtvolu na pražské klinice se slovy Kouřím a přece nekouřím. Dále navrhoval narkózu hudbou. Z obavy o prestiž vědy a především o životy nemocných je mu nakonec odmítnut diplom doktora medicíny. Ani tento neúspěch Hrona nezdoval, a tak se hned na podzim 1906, tedy v šedesáti šesti letech, zapisuje na práva. Jelikož ani zde neuspěl, vrací se nakonec ke své Libomudravě.

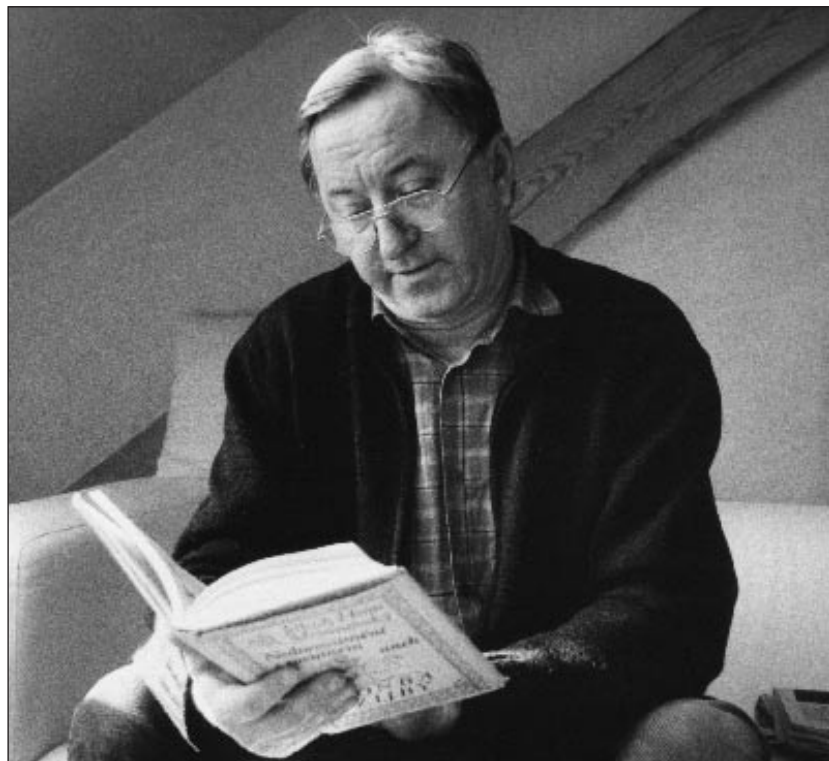
Roku 1921 profesor Hron zemřel a ve třicátých letech vyhořel jeho rodný dům

v Metánově. Zkáze podlehla značná část literatury, modelů a plánů vynálezů. Odkaz profesora Hrona se pak pohybuje na hranici zapomnění a spíše nevědomých reflexí. Veřejně se k němu hlásil pouze Ignát Hermann, který ve Švandovi dudákovi uveřejnil pět Hronových básní. A ovšem T. R. Field Šumavanský (vystupující někdy též pod jménem Choromysl Krombožinec Lilibínský) – byl to právě on, kdo kongeniálně rozehrál především jeho slootovorbu.

Vakuum zaplnilo až roku 1995 nakladatelství Paseka knihou NEDOROZUMĚNÍ S ROZUMEM ANEB KONBA ŽIJBY, kterou přepečlivě sestavil Vladimír Borecký. Rok poté uvedlo Studio Ypsilon půvabnou, cimrmanovsky laděnou inscenaci čerpající z Hronova díla ČUJBA (JAKUBA HRONA METÁNOVSKÉHO A JEHO KONBA ŽIJBY) v režii Jana Schmida.

Vojtěch Kovařík,
Salon, 8. 7. 2000, č. 171, s. 4.

2. Ba za mar

Píšu ze zábavy, dokazuju pro vědomost', odhaduju pro cenu, řadím pro úpravu, brousím pro lesk, sestavuju pro tvar, vůbec robím z lásky: ať je teda potěšen duch každého čtenáře, ať vnikne do nitra pojmů, ať jest i tužen, přesvědčen, jist, vyběrav, směl a vznešen. Kdyby snad měl čísti někdo s nudou, ať raději odhodí spis a dělá něco jiného.

Moje řeč je sladká, hladká, půvabná, líbezná, úpravná. Moje myšlenky jsou ostré, pronikavé, sečné, pytvavé, řadivé podrobně i obecně, můj cit jest jemen, hotov, živ, určit, kojiv a těšiv: čerpám slova i ducha nejenom ze spisů, ze slovníků, z mluvnic, nýberž také z lida, z národa i ze svého důvtipa. Vybírám, snáším, stejnorodotiny seřaďuju dle hodnot a pak hotové dílo předkládám.

Do posvátných síní velechrámských / četby libomudravské je levný vstup: / neboť potřeben toliko mozek neporušený...

Jarná příroda

Sněhovaté svály
už roztály,
mizne zima zimatá,
lednatá,
zima přestává, jaro nastává.
Veš zvěř, jazún radost čuje,
poskakuje, prozpěvuje,
a druh druhu mímuje,
vesel se usměvuje.
Všecko pelno života
radostně si štěbetá.
Slunce záře
hřejné svity na zem háže.
Všecko poučí, kvitne, raší,
listiny na ven vynáší.
Listy zelenaté
krejou větve dřív holaté;
všude vonné páchy čouti
ze zrostlin, květův a proutí.
Každý zvěř
vylízá ze doupat, děr.
Slimejš, hady, macaráty,
mloky,
pelž a červ a jiné škraty,
zmoky –
vopouštějí už svou skrejši,

v jarném vzduše jaře dejší.
Žížala na slunci hřeje
svoje tělo zledovělé.
Ze komínu
stínu
pabouk vylízá,
hojnou pastvu nalízá.
Natáhne si hbitě
sítě,
jímá, chytá, japá, lapá, chňapá,
žere, heltá brouky,
motejle a jiné mouchy.
Vše se rojí, hemzá, hmýzí,
v velké dáli i ve blízi;
ještěřice pelzne v křoví,
voblíká si háf už nový.
Šnek ze domka rohy sterká,
s veselotou na svět merká.
Housenka se kerní v sadě,
vožírá řetkve, kapradě.
Jeleni a jiné tvory
běží ve les ze vobory.
Žába, žabec, kde je který
roholí si kara-kery.
Pteneč v boře štěhotá,
kvikorá a blekotá.
Voráč voře
na ouhoře,

a na dvoře
slepice krákoře.
Umazanec stálý
vepeř, ve mervě se válí.
Brabec čiprá, čviřiká,
až to ucha proniká.
Červec pod zemí si skáče,
a havran rachotně kráče.
Trasořitka třese řití
na topolech, ve rokytí.
Cverček cverká na mezi,
nic ho cverčet nemerzí.
Skřivan skřívá ve azuru
šlohá sebou vejše vzhůru.
Kaper ve vodisku plove,
také písčovní, ševcové.
V močidle se žába merská,
slintá, funí, blabuliny perská,
jiná zase vodu zuňká,
kuňká.
Brabenec se z doupat vrací,
spěchá k práci.
Rosnice ta pěkněj počas věští,
zakazuje peršet dešti.
Rákosníček ve rokytách
na slunce své oudy vytáh’.
Lastovice jako letavice
vzduchem širhá,
jen se míhá,

štěholí a štiřiká,
lapá v letě červíka.
Brouk si skáče na větvičce,
verká holub na samici.
Před kočkou se již
v skouly choulí
myš.
Motejlec a múra, šídlo
ukazuje pestré křídlo
a včel cucá ze jehněd
med a stred.
Zajouc v poli nelení
nažrati se vosení.
Slavík v boře zvučně tluče,
jako bednář na vobruče.
Vše se rojí, hemzá, hmýzí,
v velké dáli i ve blízi.
Veš zvěř, jazún radost čuje,
poskakuje, prozpěvuje,
a druh druhu mímuje,
vesel se usměvuje.
Všecko pelno života
radostně si štěbetá:
Zima přestává, jaro nastává.
Jazúni a jazunice,
čujounníci, čujounnice
nelenice
voslavujte už jarnice!

- Náhodou jest, že jsem byl zrozen, neboť mohl místo mne býti zrozen někdo jiný. Náhodou jest proto, že jsem byl zrozen, poněvač jsem nechtěl býti zplozen, aspoň nevím ničeho. Náhodou jest, že umru, neboť umra beze své vůle, umru proti své vůli, neboť umru přirozeně, nahodile.
- Vše jest nahodilé. Člověk, který věří v náhodu, nazýván jest: náhod'anem. Náhod'an myslí, neboť pátrá po zákonech. Myslič – idealista – obrazovec – vidiňan blouzní, věčně se pachtí po věcech nahodilých. Věrec se bojí žijít, žijoty, živobytí, světa a lidí. Nevěrec se nebojí ničeho. Nevěrec jest silákem, věrec slabochem.
- Člověk dítě od let 0–12 nedělává ničeho, ani ničeho nebývá schopen. Od let 5–12 učívá se opičským způsobem psátí, čistí, počítati. Od 12–24 let studuje poněkud rozumově. Od 24–30 zažívává studia. Od 30–40 upotřebuje zásad a studií natvořených. Od 40–50 let žije. Od 50–60 let začne živořiti, pudů pohlavné mu nebem. Od 60–70 začíná umíratí, lituje, že nemůže mnoho pudů pohlavních prožívatí. Od 70–80 let blábolí, od 80–90 let sní, od 90–100 spí. Co je přes 100 let, je chorobné.

Jak jsi jednou choroben

Jak jsi jednou choroben,
Tak jsi navždy choroben.
Jak jsi jednou rozumen,
Dobrýms chrupem ozuben.
Jak tvým druhem kořala,
Sprostota tě pojala.

- Včera na večer mne pudové pohlavní city tak silně dráždily, že jsem celou noc nespal. Myl jsem si nohy ve vodě, chodil po sednici a pravil k sobě: Bože, ochraň mne všeho zlého, buď se mnou, neposílej na mne žádné neštěstí, neboť vedle bylo děvče hodné, poctivé, svobodné, mohl jsem zařukat a ona by mi nebránila, abych s ní spal, než ale hned lidem by dala perutě. I chránil mne bůh. Pravím k sobě: City dosahují největší prudkosti, stanou se nejprudšími, v nás vládne náruživost'. Náruživostí jest největší dráždivost' citů, pocitů, vášní, jest neukojitelná touha po něčem: k. p. po druhém pohlaví, nebo po lihovinách, dráždidlech hudebných, tabákových. Vášnivý kuřák je jak hudebník. I city i mysl nutno člověku krotiti. Člověk krotivá city a mysl obrazovností, rozumem...

Krátký jest blábol,
dlouhý jest žal, dříve rozumně zápol
a nerozum s beder svých sval.
Sval blábol a nerozum,
s rozumem svým se dorozum.

- Zítřka je císařské posvěcení. Pozvali mne do Libonic, než ale přišlo mnoho. Zůstal jsem doma a studuji filosofii.

- Uvažoval jsem pavouka, který se po pavučině dolů spouští a pravil jsem: Pavouk má opatrnost' v prdeli, jiný tvor má opatrnost' v perutích (třasolka), slepec v holi...
- Pavouk nechytává násilně, nýbrž on upraví svoji pavučinu. Co v pavučině živého uváže, to drží... Pavouk nastrojí úklady, osydlá. Kdo do tenat jeho přijde, nevyjde.
  2. Tygr skokem, násilně ničí. Koho dopadne, toho nepustí.
  3. Hloupý vlk hloupě trhá. Za to je již skorem vyhuben.
  4. Velmi chytrým tvorem jest' laštovka, co se v letu živí hmyzem, též jiříčka. To jsou šlechticové ptactva.

Úloha:

Vypočítej šlechtice lidstva...

1. Kdo ukradne jeden milion, ten jest financier (peněžníkem).
  2. Kdo ukradne 1/2 milionu, ten jest znalcem zákonů.
  3. Kdo ukradne 100 000 zl. r. č., ten jest darebákem.
  4. Kdo ukradne 50 000 zl. r. č., ten jest zlodějem.
  5. Kdokradnebochníkchleba,tenjestprošťákem,šibeničnickem,zasluhuje,bybyloběšen na šibenici... (z vídeňských novin)
- Pozoroval jsem, že živí lidé přejou zemřelcům všechno dobré, než zle za živa dělávají sobě lidé ty největší křivdy. Pročež je svět nespravedliv. Živým lidem nutno dělati dobře, mrtvým vykonati obřad.
  - Zdraví, veselá mysl jsou věci, které nelze ničím nahraditi – ani zlatem, ani žádným majetkem ať duševným, ať hmotným.
  - Pravda jest podstatnou známkou dětí, bláznů a dětinských starců. Pravda dělá vyslovena byvši důstojnému muži hanbu, ať ji vyslovil on sám a nebo někdo jiný (vyslovil-li ji on vztahem na sebe a nebo vyslovena-li byla vztahem na něho).

- Sebeklam jest nesplněná naděje samorostlá.
- Pravda jest se jsoucnem ve výjevch jako tvar ve hmotě. Jsouco jest vloženo do výjevů jako hmota do prostora.
- Tak daleko pravda nikdy neklesne, aby byla v rukou jenom několika osob, nýbrž pravda co dítko boží chce zůstávati na celém světě u všech lidí...
- Pravda není milou věcí proto, poněvač jest jednoduchou. Pravda, že oheň pálí, voda teče, mrzne, dříví hoří, železo je těžké, rezaví, zlato žluté, nebe vysoké, modré, hvězdnaté, to jsou pravdy. Ať tuto pravdu vysloví kdokoliv a když ji někdo poslouchá, nikdo není dojmut ni dojat, aby řekl, tj. mi milé. Neboť on řekne pouze: ano, pravda, a myslí si, aby bylo něco jiného na hovoru.
  2. Někdy pravda urazí druhá, k. p. já řeknu slepci, že nevidí, a nemyslím nic zlého. On ale bude nerad tuto pravdu slyšeti.
  3. Řeknu bezrukému, že je mrzákem, neučenému, že jest neučeným, chudému, že není bohat, chlapci, že není velký, děvčeti, že má ráda chlapce... každý se hněvá.
- Zábrana sporů je někdy blahodárnější než léky.
- Zásada: Milejší mi sestra Pravda nežli bratr Omyl!
- Kdo však pravdu chce poznati, musí napřed zdravě čouti a pak i správně mysliti: robava lopotná i krušná jest mu přídánkem.
- Zdravý čistý fork udržuje silný, rázný krok.
- Jinoch proto boří, aby mohl stavěti. Kdo dovede rozbořiti, učí se stavbě. Kdo umí stavěti, ten už mnoho pokazil, rozbořil.

Bedna

Lépe zvučí lepší bedna,
Člověk lepší lépe jedná.

- Každý rok jednu novotu vymyslet = vzdělanec.
- Pan Dr. Dřevíkovský pravil: „Člověk, který mnoho štíje, mívá málo myšlenek.“
Úvaha:
  1. Kdo mnoho štíje, kdo často chodí chcát a tudy chodívá ten, kdo mnoho pije.
  2. Chodívá také ten mnoho chcát, kdo je nemocen. Kdo mnoho pije, jest nemocen, neboť zdravý člověk pívá málo.
  3. Kdo chodívá často chcátí, bývá vytrhován z myšlenek, tedy myslívá málo.
- Okamihem stává se častokráte člověk bídákem, mrzákem, nuzákem, opuštěncem, nešťastníkem...
- K. p. vybuchne parní kotel, poraní dělníka,
  2. ztroskotána bývá loď, majetník zchudnul,
  3. při výbuchu na vojně uražena jest někomu noha,
  4. z leknutí dostal někdo padoucí nemoc,
  5. někdo vyhořel a vše mu shořelo,
  6. panovník prohrál bitvu a tím království, národ odcizen.
- Národ bývá znemravňován zlým příkladem
  1. chlastu, 2. leností, 3. lži, 4. pošpencováním, 5. sprostým hovorem, 6. ledaby-lou prací, 7. nedbalostí, 8. kuřbou, 9. karbanem, hrou, 10. hudbou přílišnou, 11. zhýřilostí.
- Já (jázník) zápasím se sprostotou (úzkostí, hloupostí, zbabělostí, netečností, s ne-řestmi) i zvítězím-li vůbec, nevím. Neboť někdy zvítězují, ale také někdy podléhám.

Regina Břeclav (na fotografiích z inscenace)

<http://www.gbv.cz/regina>

Divadlo poezie založené 1971 v Břeclavi Janou a Bedřichem Kaněrovými. Charakterizuje ho vyhraněná a cílevědomá dramaturgie a kvalitní umělecká úroveň. Zpočátku orientace na Semafor a studentskou recesi. Od roku 1977 nastal dramaturgický posun k inscenování textů myšlenkově závažnějších, v 80. letech pak došlo k výraznějšímu „zdivadelnění“ pořadů, k práci se scénickou metaforou a k směřování k syntetickému otevřenému divadlu. Regina se v té době stala jednou z mála „trvalek“ mezi středoškolskými soubory a prosadila se mezi špičku divadel poezie, kde setrvává dodnes (Šrámkův Písek: 1974–77, 1986, 1991, 1997–98, 2003, 2011; Wolkrův Prostějov: 1980, 1988–1995, 1997–98, 2001, 2007, 2011; Jiráskův Hronov: 1992, 1997, 2011; hostování ve Viole: 1995; zájezd do Rakouska: 1991, USA (New York, Washington): 1999. V 90. letech uváděla u nás neběžné autory (1991 E. Jandl, 1994 H. C. Artmann), do této linie patří i uvedení J. Hrona Metánovského v roce 1996. V roce 2011 postoupila na Jiráskův Hronov se dvěma různými inscenacemi, z nichž každá postoupila z jiné přehlídky. To se žádnému českému divadelnímu souboru dosud nepodařilo. V roce 2003 vyšla o souboru monografie s CDa DVD Knížka o Regině.

7. Seznam nahrávek (v tištěném vydání)

1. Jarná příroda – 1:11 | 2. Člověk dítě – 3:34 | 3. Filosofie – 4:07 | 4. V besedě – 4:00 |
5. Láska – 3:24 | 6. Ženštiny – 2:59 | 7. Jda ze Podhoří – 3:24 | 8. Život je hra – 2:48 |
9. Co znám – 2:37 | 10. Úklady – 1:01 | 11. Epilog – 1:28

BONUS

12. Jarná příroda (H. Soldánová – housle, R. Petrla – zobcová flétna, G. Plodková – triangel, M. Kern – dřívka,
M. Holobrádková – housle, P. Brandalíková – struhadlo [zobcová flétna], E. Rebendová – zobcová flétna
[kytara], M. Bartoš – kytara [kontrabas], M. Mazanec – violoncello, L. Adámek – kontrabas [struhadlo]) 3:28
13. Vše jest nahodilé... // Každý lysák jest odvážlivce... (M. Bartoš, M. Holobrádková,
E. Rebendová, H. Soldánová, G. Plodková, P. Brandalíková // L. Adámek, M. Bartoš) 3:41
14. Veledůstojný inspektore... (P. Brandalíková, G. Plodková, H. Soldánová, E. Rebendová,
M. Holobrádková) 1:51
15. Myslím, že jest divno býti na světě... (L. Adámek – kontrabas, M. Bartoš – kytara,
M. Mazanec – violoncello) 2:42
16. Ččera mne... // Je dobře... (R. Petrla // P. Brandalíková, E. Rebendová – zobcová flétna) 2:06
17. Černé oko – Každý den, když jdeš do hospody... // Jest měsíc lásky...
(E. Rebendová, M. Mazanec // M. Kern, G. Plodková, P. Brandalíková, M. Holobrádková, R. Petrla, L. Adámek,
H. Soldánová, M. Bartoš a sbor) 2:16
18. Menuet I. (M. Holobrádková – housle, M. Mazanec – violoncello, H. Soldánová – housle,
M. Bartoš – kontrabas) 1:34
19. Sněhovaté svály už roztály... // Už jsem byl mnohokrát klamán... //
Všechny věci, které chceš prodati... (H. Soldánová, R. Petrla, G. Plodková, M. Kern,
M. Holobrádková, P. Brandalíková, E. Rebendová, M. Bartoš, M. Mazanec, L. Adámek // L. Adámek a sbor //
M. Bartoš, E. Rebendová a sbor) 3:44
20. Kdo jest lepší... (R. Petrla, H. Soldánová) 1:01
21. Velmi prospěšno bývá hovořiti... (M. Kern, M. Bartoš, L. Adámek, M. Mazanec, R. Petrla,
P. Brandalíková, G. Plodková, E. Rebendová, M. Holobrádková, H. Soldánová) 1:57

22. Veleba vidiny (H. Soldánová a sbor)	1:13
23. Vaše vysokoblahorodí... (M. Bartoš, M. Mazanec, L. Adámek, R. Petrla, M. Kern)	0:48
24. Skok! (M. Bartoš – zpěv, kytara; E. Rebendová – zpěv, zobcová flétna)	3:25
25. Konec roku skládám básně... (M. Mazanec, G. Plodková, H. Soldánová, E. Rebendová, R. Petrla, L. Adámek, M. Bartoš a sbor)	0:52
26. Menuet II. (M. Holobrádková – housle, M. Mazanec – violoncello, H. Soldánová – housle, M. Bartoš – kontrabas)	2:04
27. Dnes konám modlitbu... – Ba za mar... (R. Petrla – mluvené slovo, M. Bartoš – kytara, L. Adámek – struhadlo, M. Kern – dřívka, M. Mazanec – violoncello a sbor)	2:55
Celkový čas:	66:31

Záznam divadelního představení **BAZAMARANE BZDENÍKŮ PROFESORA JAKUBA HRONA METÁNOVSKÉHO** divadla poezie Regina; premiéra 8. května 1996 v Břeclavi.

ÚČINKUJÍ:

JIŘÍ LÁBUS (1–11)

Nahráno přístrojem Portable Minidisc Recorder Sony MZ-R700 dne 20. 1. 2003 v Praze na Vyšehradě v bytě manželů Petry a Tomáše Hajzlerových, záznam zpracován ve Studiu Střelice, Brno

Zvuková režie: Michal Huvar

REGINA (Lukáš Adámek, Martin Bartoš, Petra Brandalíková, Marie Holobrádková, Michal Kern, Martin Mazanec, Roman Petrla, Gabriela Plodková, Eva Rebendová, Hana Soldánová) (12–27)

Nahráno živě 7. 12. 1996 v Břeclavi při představení k 25. výročí vzniku souboru.

Zvuková režie: Luděk Kabelka

Zvláštní poděkování Luďku Kabelkovi, Jiřímu Lábusovi, Bronislavu Šmídovi a Petře a Tomáši Hajzlerovým.

**audio s Jiřím Lábusem
a video s inscenací Reginy Břevlav
lze zakoupit na serveru
www.virtbook.cz**

JAKUB HRON METÁNOVSKÝ
BA ZA MAR

K vydání připravil a redakční péči opatřil Michal Huvar
Fotografie pořídili Michal Huvar (divadelní snímky) a David Kočí (Jiří Lábus)
Sazbu vyhotovil a graficky upravil Michal Huvar

Vydalo nakladatelství Carpe diem
jako svou 157. publikaci
v Brumovicích roku 2011
Vydání druhé

www.carpe.cz

Knihy, CD, DVD a e-knihy nakladatelství si můžete objednat na adrese:
Carpe diem, 691 11 Brumovice 175
(tel.: 737 444 221; carpe@carpe.cz)

ISBN 978-80-87195-63-5